

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140-142(4)/10

Warszawa, 23 listopada 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec senackiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (druk nr 3475).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Finansów do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

Stanowisko Rady Ministrów wobec senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (druk sejmowy nr 3475)

Przedłożony senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ma na celu wykonanie obowiązku dostosowania prawa do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 grudnia 2009 r. (sygn. akt K 7/08), stwierdzającego niezgodność przepisu art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613) z Konstytucją.

Proponowane zmiany należy ocenić pozytywnie. Projekt prawidłowo wypełnia dyspozycje zawarte w zaleceniach Trybunału Konstytucyjnego, odnoszące się do uchylanego art. 15 ust. 2a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jak również te dotyczące potrzeby dostosowania opłaty targowej do dokonującej się ewolucji stosunków ekonomicznych.

Zmiana brzmienia art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, polegająca na doprecyzowaniu, że opłatę targową pobiera się od podmiotów dokonujących sprzedaży jedynie w miejscach określonych w uchwale rady gminy (targowiskach), zasługuje na akceptację. Przyjęcie takiego rozwiązania usunie wątpliwości związane z dotychczasowym brzmieniem tego przepisu, stanowiącym, że opłatę targową pobiera się od podmiotów dokonujących sprzedaży na targowiskach rozumianych jako wszelkie miejsca, w których prowadzony jest handel (art. 15 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Nowa definicja wskazująca, gdzie będzie pobierana opłata targowa, będzie wystarczająco klarowna dla adresatów norm, którzy zyskają pewność co do konieczności uiszczenia opłaty targowej.

Pozytywnie należy także ocenić uchylenie art. 15 ust. 3 stanowiącego, że opłatę targową pobiera się niezależnie od należności przewidzianych w odrębnych przepisach za korzystanie z urządzeń targowych oraz za inne usługi świadczone przez prowadzącego targowisko. Funkcjonowanie tego przepisu w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych powiązane było z nieobowiązującym dekretem z dnia 2 sierpnia 1951 r. o targach i targowiskach. W obecnym stanie prawnym, obowiązek zapłaty należności za korzystanie z urządzeń targowych oraz za inne usługi świadczone przez prowadzącego targowisko wynika z umów cywilnoprawnych zawieranych przez prowadzącego targowisko z osobami handlującymi. W związku z tym ustawa podatkowa określająca obowiązek ponoszenia świadczenia publicznoprawnego, jakim jest opłata targowa nie powinna regulować kwestii pozostawionych swobodzie zobowiązaniowej stron.

Na akceptację zasługuje również rozwiązanie dotyczące zakwestionowanego przez Trybunał Konstytucyjny art. 15 ust. 2a, polegające na zastąpieniu tego przepisu regulacją stanowiącą, że opłacie targowej nie podlega sprzedaż dokonywana w budynkach lub ich częściach - bez wprowadzania wyjątków od tej zasady, polegających na odniesieniu się do konkretnych kategorii budynków, jak miało

to miejsce w dotychczasowym stanie prawnym. Należy zauważyć, że sądy administracyjne jeszcze przed orzeczeniem Trybunału zwracały uwagę na trudności w precyzyjnym zdefiniowaniu pojęć „targowisko pod dachem” oraz „hala używana do targów, aukcji i wystaw”.

Należy także przychylić się do propozycji wprowadzenia w art. 15 ust. 4 uprawnienia dla rad gmin do różnicowania wysokości stawek opłaty targowej. Dotychczas uprawnienie to nie było wprost wyrażone w przepisach, co powodowało wątpliwości interpretacyjne. Proponowane brzmienie art. 15 ust. 4 niewątpliwie przyczyni się do usunięcia tychże wątpliwości.

Uchylenie art. 16 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowiącego, że zwalnia się od opłaty targowej podmioty dokonujące sprzedaży na targowiskach, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania położonymi na targowiskach, należy ocenić pozytywnie. Z uwagi na fakt, że przedmioty podatku od nieruchomości i opłaty targowej nie są tożsame, utrzymanie tego zwolnienia nie znajduje uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe Rada Ministrów pozytywnie ocenia senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (druk sejmowy nr 3475).